

- 2) genstanden for forhandlingen alene er, om anken kan fremmes, eller
- 3) det i øvrigt på grund af sagens særlige beskaffenhed findes hensigtsmæssigt.«

22. § 391, stk. 1, affattes således:

»Bestemmelser i domme, der er afsagt af en byret, om sagsomkostninger og processuelle straffe kan særskilt indbringes for landsret ved kære«.

23. § 392 affattes således:

»§ 392. Landsrettens afgørelser i følgende sager kan ikke kæres:

- 1) afgørelser i kæresager,
- 2) kendelser og beslutninger, der afsiges under behandling af en ankesag, såfremt byretten har taget stilling til det spørgsmål, som afgørelsen angår, og
- 3) enstemmige kendelser og beslutninger, som afsiges under sagsforberedelsen eller domsforhandlingen, jfr. kapitel 33-34, eller som afsiges efter §§ 378 eller 381-384 under behandlingen af en ankesag.

Stk. 2. Når særlige grunde taler derfor, kan justitsministeren give tilladelse til kære af de i stk. 1 nævnte afgørelser. Ansøgning om køretilladelse skal indgives til justitsministeriet inden 2 uger efter, at afgørelsen er truffet. Justitsministeren kan dog undtagelsesvis give tilladelse, hvis ansøgning indgives senere, men inden 6 måneder efter, at afgørelsen er truffet.«

24. Kapitel 41 ophæves.

25. § 449 affattes således:

»§ 449. Giver sagsøgte eller appelindstævnte ikke møde ved advokat i en sag efter § 448, nr. 1-5 og 7-8, samt i sager efter § 448, nr. 6; om forældremyndighed, og finder retten, at den pågældende har behov for advokatbistand, kan retten beskikke en advokat for denne, såfremt parten opfylder den i § 330 stk. 1, nr. 2, nævnte betingelse.

Stk. 2. Finder retten det ikke muligt at behandle sagen på forsvarlig måde, uden at sagsøgte eller appelindstævnte har advokatbistand, kan retten dog beskikke den pågældende part en advokat, selv om parten ikke opfylder den i § 330, stk. 1, nr. 2, nævnte betingelse. Retten pålægger i så fald parten

at erstatte statskassen udgifterne i forbindelse med beskikkelsen.«

26. § 478, stk. 1, nr. 7, affattes således:

»7) veksler for så vidt angår vekselretlige krav og checks for så vidt angår regreskrav.«

27. I § 501, stk. 1, ændres »jfr. stk. 2 og 3« til: »jfr. stk. 2-4«.

28. I § 501 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Indsigelser mod veksler og checks kan kun gøres gældende, såfremt:

- 1) den, der har fremsat anmodning om tvangsfuldbyrdelse, er enig heri,
- 2) indsigelsen angår selve vekslens eller checkens indretning og indhold eller andre betingelser i veksler eller checkloven for at kunne gøre henholdsvis veksler eller checkretten gældende,
- 3) indsigelsen går ud på, at skyldneren ved underskrivelsen var umyndig, under lavværgemål eller på grund af sindssygdom, åndssvaghed, forbigående sindsforvirring eller lignende tilstand manglede evnen til at handle fornuftsmæssigt, at underskriften er falsk, at vekslens eller checkens indhold er forfalsket efter underskrivelsen, eller at vekslen eller checken er underskrevet på skyldnerens vegne uden fornøden fuldmagt, eller
- 4) indsigelsen fremsættes af en forbruger og angår en veksel, der er benyttet i forbindelse med en forbrugeraftale, jfr. § 1, stk. 2-4, i lov nr. 139 af 29. marts 1978 om visse forbrugeraftaler, eller en check, der er benyttet til opnåelse af kredit i forbindelse med en forbrugeraftale.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

§ 2

I konkursloven, jfr. lovebekendtgørelse nr. 444 af 28. august 1984, affattes § 252 således:

»§ 252. Fra sø- og handelsrettens skifteafdeling sker anke og kære til østre landsret i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. Om appel mod bestemmelser om processuelle straffe og sagsomkostninger i domme fra sø- og handelsrettens skifteafde-